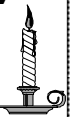

בס"ד כז' מנחם-אב ה'תשע"ז

הדלקת נרות - 19:02
צאת השבת - 19:52
רבנו תם - 20:42

שעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 878

@ ר"ח אלול יחול בע"ה בימים שלישי ורביעי. יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות אכי"ר. (סליחות לספרדים ביום רביעי בלילה)

מפטיין: "עניה סוערה" (ישעיה נדי)

מרתק - ראו בעמוד 2 סיפור מההפטרה

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

השבת "פברדין" אני לדודי ודודי לי

מטנייני הפרשיה:

פרשת ראה

← בחירה בין ברכה וקללה.

← מצווה לבטל את כל המקומות אשר הקדישו תושבי הארץ הקודמים לפולחן אליהם ולהקריב קרבנות רק במקום אשר יבחר ה'.

← איסור כללי ללכת אחרי מנהגי תושבי הארץ.

← חוקים הנוגעים לנביא שקר המסית את העם ללכת אחרי אלוהים אחרים.

← עיר הנדחת.

← חזרה על דיני בעלי חיים מותרים ובעלי חיים אסורים באכילה.

☞ **"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"**

האנוכיות של האדם יש בה שני הפכים ברכה וקללה, כי בעוד שמצד עצמה היא פסולה, אבל מצד שני הרי כתיב ויגבה לבו בדרכי ד' ואז היא הופכת לברכה. (מאור ושמש)

☞ **"ושמחתם בכל משיכה ידכם"**

עיקר השמחה בעושר שהקב"ה נותן לאדם צריכה להיות על זה שהוא יכול לפזר לצדקה. (תפארת שלמה)

☞ **"ונתן לך רחמים ורחמך"**

בשעה שתזדקק לרחמי שמים עליך אזי יתן השי"ת בלבך לרחם על אחרים וממילא תתעורר מדת הרחמים לרחם עליך שהרי אמרו הז"ל "כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים". (לקוטי מוהר"ן)

☞ **"שיבעה שביעית הספר לך" (טו ט)**

מעיר רבינו בחיי שבפרשה מוזכרים שלש הרגלים לפי סדרן: פסח, שבועות וסוכות שבהם היו כל ישראל מתקבצים בבית המקדש, והכתוב לא מזכיר את ראש השנה ולא את יום הכיפורים שבהם לא מתקבצים כל ישראל בבית המקדש, וזו הסיבה שאנו לא אומרים בתפלת מוסף של ראש השנה ויום הכיפורים "ואין אנו יכולים לעלות ולראות" כמו שאנו אומרים בתפלות של שלש הרגלים אלא אנו אומרים "ואין אנו יכולים לעשות חובותינו".

☞ **"ואת בת היענה" (יד טו)**

מדוע כתוב איסור האכילה בלשון "בת היענה" ולא אסר את היענה עצמה? הרי גם היענה אסורה. מתרץ החזקוני שאכן אסור לאכול גם את היענה ולא רק את בת היענה, ומה שכתוב בתורה לא לאכול את בת היענה הוא כי מבחינה מעשית בשר היענה ניתן לאכילה רק כאשר היא צעירה שאז בשרה רך, אך כאשר היענה מתבגרת הבשר שלה מתקשה והוא לא ניתן לאכילה.

☞ **הסידו מכשול מדד עמי!**

☞ **"כי פתוח הפתח" (טו, ח)**
כוונת הכפילות "פתוח תפתח" היא על דרך הכתוב: "יש מפזר ונוסף עוד (משלי יא' כד) כלומר שבעקבות זה שהאדם פותח את הודו, הוא יזכה שיפתחו לו את "שערי השפע". כלומר פתיחת היד שלך אליו אינה אלא הלוואה, ומיד ישלם לך הקב"ה מה שנתת בתוספת מרובה, ובזה יש מוטיבציה לאדם שלא יאמץ את לבו.

☞ **"עשר תעשר את כל תבואת זרעך..." (יד' כב')**

אומרת התורה: תן צדקה והנתינה תביא לך מזל. "עשר" (חלק בעשר) את המילה "תעשר":

עשירית של האות **ת'** (400) יוצאת האות **מ'** (40).

עשירית של האות **ע'** (70) יוצאת האות **ז'** (7).

עשירית של האות **ש'** (300) יוצאת האות **ל'** (30).

עשירית של האות **ב'** (200) יוצאת האות **י'** (20).

קיבלנו: **"מזלך"**. המעשר - הוא מזלו והצלחתו של האדם. (ברינה יקצורו)

☞ **חודש אכול - חודש הרחמים והסליחות**

אנו נמצאים בפתחו של חודש אלול. הספרדים ובני עדות המזרח כבר אומרים סליחות החל משבוע זה והם פותחים במילים: "לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים..." "כדלים וכרשמים דפקנו דלתיך..."

מי שנותן צדקה - לא נותן לבנים של הקב"ה להתבייש, **הקב"ה לא יבייש אותו...**

מי שנותן צדקה ומונע מהעני להתלונן לפני הקב"ה - **הקב"ה ידאג שלא יהיו לו תלונות...**

☞ **רמזי אכול לתשובה**

ביום א' באלול מתחילים לתקוע בשופר, שופר פירוש שפרו מעשיכם. שופר ר"ת ש'ורש פ'ורה ר'אש ו'לענה. פירוש להוציא את הרע.

ע"י שופר אין פגע רע, שבזכות השופר לא יהיו עוד צרות. ר"ת שופר ש'יטן ו'אין פ'יגע ר'ע. פֶּאֶשֶׁר מְסֻרוּ

פִּינַת הַנִּיבִים וְהַפְתָּחִים

חורו פניו = פניו הפכו לבנים מבושה.

דוגמה: פֶּאֶשֶׁר מְסֻרוּ חוֹקְרֵי הַמְּשֻׁטָּרָה אֶת מִסְקֻנֹתֵיהֶם לְשׁוֹר, חוֹרוּ פְּנֵיו מִבוּשָׁה.

מקור: לא-עֵתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב, וְלֹא עֵתָה פְּנֵיו יִחוּרוּ (ניבונכוו).

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"הידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

אלול - סגולה לעושר

מה היה בר"ח אלול? הקב"ה אמר למשה "פסל לך" והראה למשה רבנו "מחצב סנפיריונו מתוך אהלו, ואמר הפסולת יהיה שלך ומשם נתעשר משה הרבה" (רש"י).
 אם כן ר"ח אלול הוא גם סגולה להתברך בו בעושר גדול, כמו שמשא רבנו נתברך בו בעושר. בעת שכל ישראל הלכו משאלו מהמצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות, משאל הולך לחפש בכל מצרים את ארונו של יוסף ולא רץ אחרי הכסף והזהב, הוא בסופו של דבר מתעשר עושר גדול מאוד. ושמה תאמר מה צריך משה כל כך הרבה עושר? חכמינו אמרו "אמר רבי יוחנן, אין הקדוש ברוך הוא משַׁרְה שְׁכִינְתּוֹ, אֶלָּא עַל גְּבוּר, עֲשִׂיר, חָכֵם, וְעֵינָיו, וְכֵלֶם מִמֶּשֶׁה.
גבור - דַּכְתִּיב, (שמות מ) "וַיִּפְרֹשׂ אֶת הָאֵהָל עַל הַמִּשְׁכָּן", וכן ממה שכתוב "וַאֲתַפֵּשׁ בְּשֵׁנֵי הַלָּחֹת, וְאֶשְׁלַכְכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי, וְאֶשְׁפָּרֵם".
עֲשִׂיר - דַּכְתִּיב, (שמות לד) "פָּסַל לָךְ", פָּסַלְתָּן שְׁלָךְ יְהֵא.
חָכֵם - רב וְשִׁמּוּאֵל דְּאִמְרֵי תַרְוִיחֵהוּ, חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה נִבְרְאוּ בְּעוֹלָם, וְכֵלֶם נִתְּנוּ לְמֹשֶׁה, חוּץ מֵאֶחָד, דַּכְתִּיב, "וַתִּחַסְרֵהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְקֶדֶר תַּעֲטָרְהוּ".
עֵינָיו - דַּכְתִּיב, "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֵינָיו מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם..."

"בניך בשחילי חתים" - חינוך הכנות לחזרה לבית הספר

הסתגלות לשעות שינה סדירות: רצוי להכין את הילד בהדרגה לחזרה לשיגרה בסדר היום ובסדרי השינה והקימה. רצוי שההכנה תהיה הדרגתית. כלומר, כשבו על לפני תחילת הלימודים, חשוב להתחיל להקפיד יותר על שעת השינה, כשבכל פעם מקדימים במעט את שעת השינה.
הסתגלות לפעילות שדורשת יותר ישיבה וריכוז: מומלץ לפני סוף החופש לבנות סדר יום מוקפד יותר, שבו הילד מקדיש זמן לקריאה ועבודה בחוברות. המטרה היא להתחיל להרגיל את הילד לשבת ולהתרכז, דבר שלא התנסה בו כמעט במהלך החופשה. המעבר מן הפעילות של החופש למצב שבו הילד יושב ומתרכז, אינו קל.
עידוד מפגשים עם חברים: חשובה השמירה על קשר עם החברים. רצוי שלקראת סוף החופשה ייגש הילד יותר עם חברים. הדבר יקל עליו בימים הראשונים, כך, במקום להיות עסוק בציירת קשרים חדשים או בחיזוק הקשר עם חברים קיימים בימים הראשונים של ביה"ס, הוא ירגיש נוח ובטוח יותר ויוכל לזרום עמם מייד כאשר יגוש אותם וזה יגביר את החשק שלו לחזור לביה"ס.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד ליעדים
 ארגון "אברהם יגל" כערוי ביניה והסניגה משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הר"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק.
 בע"ה תתקיים סעודה ובעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות יצחק ולידה הרוני

שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, נחת ושלווה. זיווג הגון לאורטל ואושרית וברכה לשמואל דניאל להבדיל לעיני שמואל בן דוד ז"ל

רפואה שלימה לרוזי לירז

בת יעל יעל על אביבה לאיילה בת יונה רפואת הנפש ורפואת הגוף שתזכנה לשנים רבות וטובות ויתגשמו משאלות ליבן לטובה

מרכות ואיחולים

לרב יוסף וסימה יפרח בהגיע הבן אלעזר למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיזרה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויברכה לשלמה וגוילייט בועזי ולדניס יפרח

כל הישועות והברכות לכמשה וריקי ישראלי

שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם. להבדיל לעיני יעקב בן אברהם ז"ל

קול יוסף וקול אנה, קול חנן וקול לבא

מזל טוב ואיחולים לבבנים רוני וכוכבה חג' היינו איתן ואיריס-חיה מזרחי היינו לנישואי יוסף עם מיכל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

מרכות ואיחולים לפסיים

למיהן ורעות מוסאי לרגל הולדת הבן ניני יה"ר שיעלה במעלות התורה והיזרה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה לאברהם וגיליה מוסאי לדניאל ותמר יצחק-פור

רפואה שלימה לשושנה רוזי

בת מרים לפרלה פינה בת סופי לסיגית תהל בת שושנה רוזי רפואת הנפש ורפואת הגוף שתזכנה לשנים רבות וטובות

מרכות ואיחולים לפסיים

לאילנה ורחל לרגל הולדת הבת יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה אליהו ולאה ללזרי ולאשר אברג'ל

קול יוסף וקול אנה, קול חנן וקול לבא

מזל טוב ואיחולים לבבנים עזרי ותמר מהצרי היינו לניאר וזחמה שפיזל היינו לנישואי שדאל-שלמה עם עטרה לאה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

קול יוסף וקול אנה, קול חנן וקול לבא

מזל טוב ואיחולים לבבנים אבי וסנינה גואטה היינו לנישואי אורעד-דוד עם אורית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

אזכרה לעיני הצנועה

לאה נאמן בת רבקה ז"ל תתקיים ביום ראשון כחי אב תשע"ז 18:00 - עליה לבית העלמון. 19:00 - תפילות מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית המדרש **"נחל ליאור"**

לעיני הצנועה והענו

שמואל בנאי בן דוד ז"ל לי אב פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו למשפחת סמדיה היקרה משתפטים בצערם בפטירת האב הצנועה והענו **ויקטור סמדיה** בן חנה ז"ל. מן השמיים תנחמו ולא תדעו עוד צער

לעיני הצנועה והענו

חיראובן שלומי בן דבורה ז"ל השבת פקידת שנתו לעיני הצנועה והענו **דבורה שלומי** בת נוקיס ז"ל השבת פקידת שנתה שממרה תתקיים השבת בשעה 12:00 בבית הכנסת "יחזקאל הנביא"

לעיני הצנועה והענו

שרי שאל מונרי בן נזירה יוסף ז"ל כטי" אב פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לעיני הצנועה והענו **יעקב ישראלי** בן אברהם ומרים ז"ל כטי" אב פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום זמבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו מרדכי עמרני בן רבקה היינו ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכל באבאי אביאלי בן מרווירי היינו יהונתן אריאלי בן שרה היינו שיגילית סמדי בת דינה מנב"ת לאה אלעזר בן חנה מנב"ת	הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף היינו לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה שמאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל סתפלי דהן בן רבקה ז"ל סולמן ישעיה בן מרווירי ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל	אברהם-יגל בן רעות היינו ניסים דודי בן שרה היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלומזדה בת מרים מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרוני בת מרים מנב"ת דליה נסימי בת גוגרייה מנב"ת רזיה סינדיני בת חוה מנב"ת
---	--	--

חודש אלול

אלול הוא החודש השישי לפי מניין החודשים שאנו מונים מניסן, כמו שכתוב בתורה (שמות יב): 'החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה'. ולפי מניין השנים שאנו מונים מתשרי - אלול הוא החודש האחרון בשנה. השם 'אלול' לחודש זה נקבע, כשמות כל החודשים, על ידי עולי בבל. אמרו חז"ל: 'שמות חודשים עלו מבבל'.

לפי שאלול הוא האחרון לחודשי השנה, לפני ראש השנה שהוא יום דין לכל באי עולם, **לפיכך הוא נקבע לתשובה ומרבים בו בסליחות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא.**

חודש הרחמים והסליחות

לאחריו יבוא ראש השנה ויום הכיפורים שהוא יום הדין. בתפילה המרכזית של ימים אלו - תפילת "ונתנה תוקף" נאמר **"ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין על רוע הגזרה"**. שוב מוכחת חשיבותן של מצוות הצדקה וגמילות חסדים.

הרמב"ם בהלכות מתנות עניים פרק ז' אומר: **מצוות עשה לתן צדקה לעניי ישראל** שנאמר בפרשת השבוע בפרק ט"ו - 'פתוח תפתח את ידך לוי'. מצד שני אומר הרמב"ם: כל הרואה עני מבקש עזרה, והוא מתעלם ממנו ולא נותן לו צדקה אזי הוא עובר בלא תעשה שנאמר שוב בפרשת השבוע בסמוך - 'לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחזק האביון'.

בהמשך הרמב"ם בפרק י' נאמר שחייבים להיזהר במצוות הצדקה יותר מבכל שאר מצוות העשה. מוסיף הרמב"ם ואומר, שהצדקה הינה סימן ההיכר לזרעו של אברהם אבינו שנאמר בספר בראשית פרק י"ח - 'כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת אחריו לעשות צדקה'. כך שכל המרחם מרחמים עליו, שנאמר בפרשתנו בפרק י"ג - 'ונתן לך רחמים ורחמך והרבך'. וכל מי שהוא אכזרי יש לפקפק בייחוסו.

בהמשך אומר הרמב"ם, **שלעולם אין אדם נעשה עני ממתן צדקה** ולא יגרם לו כל נזק. ההפך הוא הנכון. כתוב בפרשתנו "עשר תעשר". אמר רבי יוחנן במסכת תענית "עשר בשביל שתתעשר". עשר בשביל שתתעשר ממנו שנים רבות ותוכל להמשיך ולהפריש מעשר מידי שנה בשנה, והדבר הינו הבטחה אלוקית.

ראה - ראה אלול ה'טי'

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: סדר הפרשיות: ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית, רומז לנו דבר יפה. **רא"ה** ראשי תבות **ראה אלול הגיע**, לפיכך **שופטים** ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפטו דרכיך, ועוד עליך לזכור **"כי תצא"** מן העולם אז יהיה **"כי תבוא"** לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם **"נצבים"**, אחרי כן **"וילך"** אך לאן? אם **"האזינו"** שמע לתורה, אז **"וזאת הברכה"**, ואם לא אז **"בראשית"** מתחיל לגלול חדש לתקן הכל.

בחודש אלול צריך אדם לעמוד לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת פרשת ראה: ישעיה נד' - "עניה סוערה"

שבת שלישית משבע דנחמתיא

לאחר שהנביא ישעיה אמר להקב"ה כי עם ישראל ממאנים להתנחם שנאמר "ותאמר ציון עזבני ה', וה' שכחני" משיב הנביא ישעיה לעם ישראל: אתם מסרבים להתנחם!! אז הנה הבטחה של הקב"ה "הנה אנוכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים, ושמתי כדלד משמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ". פרוש: עתיד הקב"ה לבנות את ירושלים באבנים טובות ומרגליות (רד"ק), אבני ספיר ואבני נופך, ובאבנים אדומות ויקרות (אבי"ע). כתוב במדרש: אמר רבי שמואל בר נחמני מחלוקת שני המלאכים ברקיע גבריאל ומיכאל חד אמר אבני שוהם וחד אמר אבני ישפה, אמר להם הקב"ה עתיד אני לרצף את ירושלים גם באבני שוהם וגם בישפה, שהאבנים האלו היקרות ביותר שיש בעולם (ב"ב עה). וכל האבנים האלו היו בחושן שלבש כהן גדול, וזה רמז לאחדות כל השבטים שעם ישראל ואז "וכל בניך למודי ה' ורב שלום בנייך".

המלבי"ם מסביר "שיקבלו הלימוד והאמונה מה' עד שלא יהיה מחלוקת ביניהם בדברים כאלה וממילא "ורב שלום בנייך". ולכל זה אתם זוכים בגלל מעשה הצדקה שאתם עושים שנאמר "בצדקה תכונני, רחקי מעושיך כי לא תירא". ועוד מבטיח הנביא ישעיה "כל כלי יוצר עליך לא יצלח", ובזכות לימוד התורה הקדושה ובזכות הצדקה והאחדות, אף אומה לא תצליח עליך במלחמה. "הן גור יגור אפס (יפחד) מאותי מי גר אתך עליך יפול". זה שאמר ה' בתורתנו "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". וכן הנביא מבטיח לעם ישראל "הו כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שיברו ואכלו ולכו שיברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב" פרוש שהמחירים של האוכל והיין והחלב יהיו מעטים כמו מחיר של המים, ממש בזול שגם מי שאין לו כסף, יסתדר. ולמה? בגלל הצימאון לתורה. הרד"ק מסביר "כמו שאי אפשר לעולם בלי לחם ומים כך אי אפשר לעולם בלי תורה וצדקה, מצוות ומעשים טובים" ובסיום ההפטרה מבטיח ישעיה שכל הגוים מקרוב ומרחוק "אליד ירוצו למען ה' אלוהיך ולקדוש ישראל כי פאךך". אז השאלה שאלת אידן יכול להיות שעם הבטחות כאלה מיוחדות עדיין עם ישראל ממאנים להתנחם כמו שפתחנו בתחילת ההפטרה "עניה סוערה לא נוחמה"? תשובה: כל ההבטחות שהבטיח הנביא ישעיה הם בגשמיות, שירושלים תהיה בנויה מאבנים יקרות, והאוכל והמים יהיו בשפע, והגוים יפחדו מאתנו, ויהיה אחדות בעם ישראל, אבל כל זה לא שווה אם השכינה הקדושה בגלות, ואין לנו את בית המקדש בבנינו ובתפארתו. לכן הדרישה שלנו שהקב"ה יתברך ינחם אותנו בכבודו ובעצמו. כי הנחמה שלנו תלויה בנחמה של השכינה הקדושה. ובמהרה נתנחם בגאולה הקרובה לבוא אמן. (בברכת השם ובצפיה לגאולה ג.י.פ.)

חסד לעצמך

הדוחק וההמולה בפרוודור מרפאת הילדים היו גדולים. מפעם לפעם סקר דוד את התור בו הוא ממתין עם בנו התינוק כשעה וחצי. סוף סוף בשעה 09:30 נכנס לרופא האדם שעמד לפניו עם בנו. דוד התייצב הכן ליד פתח חדר הרופא, אז פנה אליו זקן בתחינה כי ירשה לו להיכנס לפניו. דוד התלבט ונאבק עם עצמו, מצד אחד רצה לסיים מהר ככל האפשר את ההמתנה מורטת העצבים ומצד שני הנה נזדמנה לו מצוות גמילות חסדים. ואיך אמר הצדיק ר' משה מקוברין: "יום שיהודי לא עשה בו טובה כלשהי ליהודי, אינו נחשב ליום בחייו". בסבר פנים יפות מסר דוד לזקן את מקומו ליד הדלת כשזה מרעיף עליו ברכות ואיחולי רפואה שלמה מכל ליבו. בדיקות הראשונות היתה לדוד תחושה נפלאה של עשיית טוב וחסד, אך ככל שחלפו הדקות גברה עצבנותו, אף התינוק שנע בחוסר נוחות הוסיף על טרדתו. 14 דקות חלפו מאז נכנס! הרהר דוד בכעס בהסתכלו בשעונו. כשנפתחה הדלת, מיהר דוד אל הפתח כשהתינוק בזרועותיו. אלא, שהאחות שיצאה מחדר הרופא הכריזה על הפסקה! "כמה זמן נמשכת ההפסקה?" שאל. "הלואי ובעוד 25 דקות ישוב לקבל חולים", נענה. הפעם נתקף דוד בתסכול, "זה עונשם של שוטים!" לחש קול בתוכו. "גמילות חסדים תעשה בבית עם אשתך והילדים ולא על חשבון ילדך החולה... רצת בלי פת שחרית..." מחוגי השעון זחלו באיטיות, שתי אמהות נדחקו עם תינוקותיהן אל דלת הרופא, האחות שהופיעה בשעה 10, הכריזה שהן תכנסנה ראשונות ללא תור. דוד ניסה להרגיע את עצמו: "רגע אחד" אמר לעצמו, הרי עשיתי טובה מתוך שיקול נכון ומדוע אני צריך להתחרט על מעשה טוב שעשיתי. עלול אני להפסיד את המצוה, הרי ה' מנהל את העולם והוא רוצה לנסותני. בשעה 10:30 הודיעה האחות כי הרופא היה צריך ללכת בדחיפות, לכן הוזמן ממלא מקום. עד לשעה 10:45 לא הגיע כל רופא, התינוק החל מייבב, כשנזכר דוד שהתינוק היה צריך לאכול ב - 10:30 וכל הספיקות נעורו מחדש. בדמיונו ראה את הזקן מסתובב לו בנחת בביתו, בעוד הוא תקוע עם התינוק חולה ורעב ובלוי רופא. והנה הגיע הרופא, תוך דקות סיים הוא לטפל במקרים הדחופים, ודוד ובנו נכנסו לרופא, הרופא בדק את התינוק ביסודיות. "יש לך מזל" - אמר הרופא - "התינוק סובל מאלרגיה נדירה לסוג אב מזון, זהו תחום התמחותי המיוחד וזיהיתי מיד את הרגישות, רופא אחר היה מאבחן זאת לאחר שבועות ואולי חודשים של בדיקות שונות ומשונות. הרופא רשם את הדיאטה המיוחדת לתינוק. "את הדייסה שפך לכיור - זה רעל בשבילי" - ובעזרת ה' יבריא. וכך אומנם היה, בחסדי ה' יתברך.

המטבע שנעלם

"רבתיי, יש לי הכבוד להראות לך דבר מופלא שקיבלתי מאבי, ואבי קיבל מאביו, וכך דור מדור עד תקופת בית המקדש". הוא הוציא מכיסו מטבע נוצץ עטוף בפיסת בד אדום ואמר: "זה שקל קודש מתקופת בית המקדש, כנראה היחידי בעולם". סיפור אמיתי שהתרחש אצל הרב ה"כתב סופר" ולקח חשוב בצידו. הרב בעל ה"כתב סופר" כינס אסיפה גדולה של רבנים בהונגריה לחיזוק האמונה ולימוד התורה. באמצע הסעודה קם ממקומו והכריז: "רבתיי, יש לי הכבוד להראות לך דבר מופלא שקיבלתי מאבי, ואבי קיבל מאביו, וכך דור מדור עד תקופת בית המקדש". הוא הוציא מכיסו מטבע נוצץ עטוף בפיסת בד אדום ואמר: "זה שקל קודש מתקופת בית המקדש, כנראה היחידי בעולם". רחש עבר בקהל. הוא המשיך בדבריו: "אני מעביר אותו ביניכם כדי שתוכלו להתבונן בו מקרוב, אך אנא מכם החזיקו בו בזהירות". המטבע עבר מיד ליד בהתרגשות רבה. פתאום קרה דבר מוזר. המטבע נעלם כאילו בלעה אותו האדמה. כולם חיפשו בסביבתם ולא מצאו. לא נעים. אמר ה"כתב סופר" במבוכה: "רבתיי, אולי מתוך הרגל אחד מכם הכניס את המטבע לכיסו. אנא מכם בדקו בכיסים". כולם הסכימו, החיפוש התבצע אך לא העלה דבר. חזר ה"כתב סופר" ואמר: "לא כל אחד מודע לכיסים הרבים שיש בבגדו הרבני, בהם אולי המטבע נפל מבלי משים. לכן ברשותכם, אציע שכל אחד יחפש בבגדי חברו היושב מימינו". הרבנים הסמיקו במבושה, אבל לא רצו לסרב, חוץ מתלמיד חכם אחד זקן שעמד בתוקף על זכויותיו: - "במעילי לא יערכו חיפוש!" - "מדוע?" שאל ה"כתב סופר". - "ככה!" ענה האיש ופניו נעשו חיוורת. - "אז מה כבודו מציע?" - "לחכות". כולם חיכו רבע שעה במתח רב. ושוב פנו אל הזקן, אך הוא עדיין עמד בסירובו לחיפוש. - "מה לעשות?" שאלו את ה"כתב סופר". - "נחכה עוד רבע שעה ולא יותר", פסק. עברה רבע שעה, וכל המבטים הופנו אל הזקן אשר פניו הפכו לבנים כסיד. הוא היה מזיע ורועד ושפתיו ממלמלות מילים לא ברורות. לחשושים התחילו באולם. באותו רגע נפתחה דלת המטבח, ולאולם נכנס המלצר עם המטבע. - "מה קרה?" שאלו כולם. - "פיניתי אותו בטעות עם הצלחות המלוכלכות". כולם נשמו לרווחה, התביישו שחשדו בזקן ותלו עיניהם בו בבקשם הסבר. הוא הכניס את ידו לכיסו, ולתדהמת כולם הוציא משם מטבע זהה בדיוק לזה של ה"כתב סופר". - "גם לי יש מטבע כזה" אמר, "אבל אם היו מוצאים אותו בכיס שלי במהלך החיפוש, מי היה מאמין לי שזה שלי ויש לי מטבע נוסף?" כולם נענעו את ראשם במבוכה, ואחד מהנוכחים שאל: "ולמה כבודו ביקש שנחכה?" - "בזמן שחיכינו התפללתי לה' שיצילנו". קם ה"כתב סופר" ואמר "אפילו באנו לכאן רק בשביל ללמוד לדון חבר לכף זכות - דיינו!"